

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét
illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hová az előfizetési penzek
és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor
ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten:
Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler
(Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedövre 1 „ 50 kr.

Felhívás.

A maros-vásárhelyi jogász-egyletnek fo-
lyó márcz hó 12-én, azaz csütörtökön dél-
után 4 órakor a királyi táblai épület nagy-
termében tartandó rendes ülésre van sze-
rencsénk összes egyleti tagokat a szakosz-
tályok alakulása végett tisztelettel meg-
hívni.

M.-Vásárhelyen 1874. márczius. 7.

B. Apór Károly,
egyleti elnök.

Kuti Albert.
titkár.

Helyzetünkhez.

Buda-Pest, márczius 3-án.

Két sötét pont van, mi a Magyarország fölé-
tornyosult föllegeket még félelmesebbé teszi, az
egyik a kormány gyengesége, a másik a képv-
selőház iránti bizalomnak általános meglapulása.

Az első felett nem elmélkedem, annál is in-
kább, mert a kormány hibái, mulasztásai, gyen-
geségei kimutatásában minden olvasója becses
lapjának annyira segítségemre lenne, hogy talán
túlszárnyalja azon célon, melyet elérni, és mely-
nek elérésére törekedni, csekély nézetem szerint
szabad. Mert én általában minden rossz és gyenge
kormány megbuktatására igen szívesen nyújtok
kezet, de ezen törekvéssel a legkevésbé sem
akarom a végrehajtó hatalom tekintélyének alá-
ásását az államban. Ha valamely kormány bukik az
lehet szerencsétlenség azokra, a kik úgy hiszik,
de ha a végrehajtó hatalom iránt általában vész-
el a bizalom, és megtörtént azon tulbillenés az
állam-hatalom azon factorára, mely ennek hatás-
körét és tevékenységét illusoriussá teszi: az már
szerencsétlenség. Az első maga után vonhat, kor-
mány- és rendszerváltozást az alkotmány kere-
tén belől. A másiknak végeredményét csak az
olyan ember tudná kiszámítani, ki ismeri azon
Logarithmusokat, melyekkel az alulról vagy felül-
ról jövő forradalmak végeredménye kiszámítható.
Hány millió köbláb honfivér, hány öl mélységű
alávalóság, hány öl magasságu áldozatkészség volna
akkor a véletlennel szorzandó, azt én nem tu-
dom, s megvallva az igazat, megtudni nem is vá-
gyom.

Fogadkozásaim dacára, hogy a kormány
gyengeségével nem bajlódom, s mégis reflectál-
tam rá, oka egyedül abban rejlik, hogy a kor-
mány gyengesége, és a parlament iránti bizalom-
lázulás meglehetősen szoros kapcsolatban van.

Ha a kormány nem rendelkezik a képvise-
lőházban oly többséggel, mely őt minden körülmények között megbizva, a kormány tagjai ha-
zafassága, erélye és képességében támogassa, azon
esetben a kormány, ha állását meg akarja akár
magasabb, akár más érdekből tartani, kénytelen
minden irány, cél és akarat nélkül magát egy-
magában ingatag és esetleges többség akaratjá-

nak alávetni. Azaz más szavakkal, a kormány
tevékenységét meg fogja szabni és ellenőrizni
egy oly többség, mely a kérdéseket, egyéni érde-
kek sokfélesége és változékonysága szerint min-
den percben újra meg újra alakul.

Ilyen kormány, és ilyen többség van ma a
parlamentben. A kormány nem bír tehetséggel
és erővel a képviselőház törvényhozási tevékeny-
ségének irányt adni, vagy saját politikájával, — ha
van ilyen — összbangzásba hozni. A képviselő-
ház meg nem meri, a következmények iránt tá-
jékozva nem lépni, és egy kormány bukítás
eredményeit kiszámítani még nem bírva, a kor-
mány hatalmat a mostani miniszterium kezéből
kivenni, mert nincs sem ember, sem politikai
irány, mely ma úgy a képviselőház, mint a nem-
zet többségének támogatására számíthatna biz-
tosan.

A kormány nem teheti, a képviselőház nem
mer erélyes lenni!

A nemzet kiáradva mára kormány szidása, gya-
nusítása és a végrehajtó hatalom tevékenységének
megakadályozásában; neki fog a törvényhozás
tagjai és a képviselőház tekintélye aláadásának.

Miután sikerült a végrehajtó hatalom para-
lizálása, hogy dolgaink jobbra forduljanak, a képv-
selőház tekintélyét megsemmisíteni.

Sem kormány, sem parlament nem bírja a
a nemzet bizalmát!

Meg kell buktatni a kormányt, föl kell osz-
latni az országgyűlést!

Eddig minden ember elmegy okoskodásával
elkeseredésében, némelyik még túl is, az egyik
provocál egy magyar absolutismusra, a másik
egy új választásra.

Az absolutismus sem olcsó, sem nem
nemzeti, sem pedig nem lehetséges, mert vala-
mint az eső nem a papok imádságára érkezik
és távozik, és legfőként nem alulról diktáltatik föl,
hanem felülről diktáltatik le, ezt hagyjuk nyu-
godni.

Beszéljük az országgyűlés fölloszlása, és egy
új választásról, melyet meg kell, hogy előzzön
a többség vélekedése szerint egy új választási
törvény. Ezt mindenki csak úgy odavetve elmondja,
s nem veszi észre, hogy a képviselőházat szí-
dalmazó ajkak, ekkor mondják a legcolossálisabb
dicsőretet ugyanarra. A mely képviselőházat, meg-
bizhatónak tartok egy választási törvény megal-
akítására, ugymondva az alkotmány alapkövei le-
rakására, ezt megbizhatom az ennél sokkal kis-
sebb horderejű reformmunkálatok keresztülvitel-
ére is; legkivált azokra, melyek még egyfelől
halasztást nem tűrnek, másfelől a mostani hely-
zet valóságos nyomorúságát képezik, dacára,
hogy keresztülvitelők az alkotmány épületét, mint
a választási törvény legkevésbé sem érintik.

Egy választási törvény megalakításához kell
csekély nézetem szerint egy legmegbizhatóbb kor-
mány, és egy homogénebb erőss többség. Ezt bi-
zonyítja a mult parlamenti ülésszak, de bizonyítja
minden alkotmányos állam történelme.

Vagy ma, midőn a Deák-párt fölhasználás szé-
lén, a baloldal meghasonolva, a lehetőség és óha-
jak közti határvonal szélén úgy áll, mint Caesar
a Rubicon előtt, a középpárt a valóper utó-
ize alatt úgy a bal, mint a jobboldallal, melyek-
től kivált; a szélsőbal elhatározva mindegyre;
a nemzetiségek e helyzet által elbizakodottá, kor-

mány által elkeseredetté téve, tehát ma volna az
ideje új választási törvény vagy a nélkül a nem-
zetre provocálni.

A Deák-párt agitáljon maga mellett azza
hogy nem olyan lesz, milyen volt; a balközép
azzal, hogy nem azt fogja akarni, mit akarni lát-
szik, hanem mit akarni ezelő; a középpárt azzal,
hogy ő még nem tehetvén semmit, ennél fogva
joga és akaratja mindent tenni és így tovább
ezen helyzetbe belemenni, vagy belesodorni az
országot, több volna a könnyelműségénél. És épen
azért a mai helyzet, a mai állapotok azt paran-
csolják, hogy a képviselőháznak ki kell a hatá-
rozatlanság, a kételkedésből bontakoznia; merni
és akarni kötelessége minden képviselőnek; a sajtó
és polgároknak vélekedésem szerint ma egy
kötelessége van, és ez: a pártok fölbomlását és
újja alakítását nem akadályozni, sőt előmozdítani,
mert e nélkül nem lehet homogén és erős töb-
ség, ha pedig ez nincs, akkor nem lesz erős
erélyes kormány, melyre pedig a nevezendő or-
szágnak nagy szüksége van. *)

Erdélyi jogi viszonyok.

IV.

A fennebbi törvényes alapon a kormányok és nem-
zetgazdászok által, a jelenkor szükségai közt mellőzhet-
lennek tartott tagosítást kívánók birtoka közt különbség
nem tétetett; a földesurak, vagy volt jobbágyság azon csoport-
tulata, mely a tagosítást keresztül vinni akará, felszámítja
tagosítandó határán található tényleges birtokát, erdőt, szőlőt,
belső telkeket stb. egyszóval: mindazt, a mit a ta-
gosítandó határ összes területén birtok.

A törvény vagy is szabályok ezen bölcs rendelkezése
alapul a kor kívánalmán, mert az eddigi százados gya-
korlatok szerint, elmúlt annak ideje, hogy a községekben
lakó, aligha nem negyedrészt birtoktalan lakosok nemcsak
csordamarháikkal a mások birtokát étessek, vagy pedig
egy-két barázda földdel, ludserg módjára, a tekintélye-
sebbeket letárazzák; alapul a kor kívánalmán, misze-
rint a fekvő birtokot mind jövedelmezőbbé kell tenni;
alapul a kor tömörkedő szükségain, melyeket biztosan csak
a fekvő birtok fedezhet, s melyeket éppen ezért könnyeb-
ben használhatóvá, kevesebb idő és pénzvesztéssel mű-
velhetővé, s mindenek fölött biztossá és meg nem tá-
madhatóvá kell tenni.

Meg is termé gyümölcsét a jó intézkedés és eszé-
lyesen gyakorolt kormányi befolyás, mert ha Erdélyben
1858. novemberétől e mai napig keresztül vitt 500 ta-
gosítást és 1000 közhely és közerdő rendezést vesszük
sorba, kiderül, hogy ezeknek háromnegyede az 1868-ik
év előtti korra esik.

S mit tettünk mi, az általam is mindig s majd
mindenben kárhoztatott absolutisticus kormány intézke-
déseivel szemben?

Kárhoztatjuk tetteit, zaklatjuk a korábbiigimitt-amott
fenmaradt nemzetünkbeli általános ismeretű és gyakor-
lotságu egyént, ha követ, ha főhivatalnok is. s elétoljuk
az idegen eredetűt, azt, a kihajlongás és mindenfelé szép-
tevés által az ügyek felületén keresztül sikulva, s he-
lyesli s munkálja is a tárgyat és körülményeket nem
ismerő rendezők könnyű, alap nélküli, sokszor káros
intézkedéseit és terveit.

*) Köszönjük tisztelt munkatársunk! hogy adott szavát oly
gyorsan beváltotta. Kiváncsian nézünk becses ígéretnél előre, mely-
szerint lapunk olvasóit koronként értesíteni szándékozik arról, hogy
mit főznek az ország számára oda fe n azon a nagy konyhán. (az
ország házában,) melynek ön is egyik szakácsa, Szerk.

Hogy láttassunk valamit tenni, láttassunk bölcses-
nek és törvénytudóknak, hogy német patens ne kormányozza
zsebében és vagyonában könyökig ne vágkáljon, a birtok-
osoknak és a vezérnemzetnek hoztuk 1871-ben az 53-ik
törvényezikket, hoztuk annak 8-dik fejezetét „birtokren-
dezési eljárás” cím alatt; a felhozott törvényezik 80-ik
§-ában megint felhatalmaztuk a ministert rendeletileg
intézkedni a tagosítás és birtokrendezési eljárások keresz-
tülvitelére körül.

A Horthyáth miniszter által 1868. október 12-én ki-
adott rendeletre új halmoztatott s be kell vallanunk,
látszik nagyon rajta a május 6-ki 1872-beli kiadványo-
zásnál az igazságügyi miniszteriumban történt személy-
változás s erdélyi gyakorlati férfiak nagy hiánya; akkor,
midőn tudni kellett az igazságügyiminiszteriumnak, hogy
az erdélyi birtokos osztály és polgárság a birodalom fenn-
állását biztosító vezérnép, nagy része 1848—49-ben sze-
mélyileg aligha nem feleztetett, vagyoniilag szinte minde-
nét vesztette, midőn tudni kellett, hogy urbéri kárpót-
lásait úgy kapta s kapja ki, hogy nagyobb része szinte
semmi hasznátsem vehette, nem vehetis alig iedezheti
a védelmi harc és rémuralom pusztításai és veszteséihelyreál-
lítására fordított adósságok törlesztését; midőn tudni kel-
lett, hogy ezen birtokosok és polgárok érdekében semmi-
nemű pénzforgások nem alapítottak, semmi könnyítési
eszközök — rendes gondozás és ellenőrzés mellett — be-
nem hoztattak, hanem uzsorának, vagyonbizonytalanság-
nak s rendőri tekintetben minden szabálytalanságnak van-
nak oda dova, a mit még elhordozhatlanabbá, sujtóbbá
a vasutépítkezési szédelgések és pazarlások s az ebből
eredett háromszoros árba hágott munkás hiány pedig még
fájdalmasabbá tettek. Ezt 1860-on kezdve a természetlen
évek koronázták; a miniszteriumnak tudni lehetett, hogy
ezen országgrészben a szédelgések időszakaiban a tagosi-
tás és birtokrendezés, különböző neme életfenntartási kér-
dés, hogy ezek keresztülvitelét nemcsak siettetni, de mi-
nél kevesebb pénzbe kerülővé és könnyebben eszközölhe-
tővé kell tenni, az államkormányzat első alapelvével
„minden rendelkezés a nép életéből s viszonyai ősmere-
téből veendő,” ellenkezőleg napfényre s követendőül adatá
május 6-ki 1872-beli patensében a 4-ik §-t s szavakban:
„a tagosítást a földesur, vagy a volt urbéresnek bármelyike
kérheti s az mindig elrendelendő, ha a tagosítást kívá-
nók birtoka együtt véve a tagosítandó határkerületének
legalább egy harmadrészét képezi.”

III.

E szabály úgy látszik — egyelőre a laicus, a má-
sok birtokából élni szerető s az egyes nemzetek erőtel-
jes voltát ellenzők előtt, hogy engedmény és kedvezés a

birtokos osztály, a rend és birtokbiztonság javára. De
előttem, a ki a birtokos osztályal élek, a ki annak élet-
és erőteljes voltát, birodalmunk, kormányunk és fejedel-
münk egyedül biztosító alapjának ismerem mindez épen
ellenkezőleg tűnik fel, mert ugyanis:

A fenebb idézett osztrák kormány — rendeletekben,
a melyek 16 éves gyakorlat által meggyökereztek s már
semmi ellenzésre nem találtak, a tagosítani kívánó földes-
urak vagy jobbágyságok birtokterületeihez, tekintet nélkül
arra, hogy tagosítandó-e vagy nem, oda kellett számítani
a tagosítás alá fogott határ területén a tagosítást kérel-
mezőknek mindennemű fekvő birtokait mivélési nemre
való tekintet és különbség nélkül; a május 6-ki 1872-beli
most idézett igazságügyiministeri rendelet 6-ik §-ban pe-
dig a szerkesztő oda szúrta a határterület elébe a „tago-
sítandó” szót, s ezzel a mit balkézszel adott, a jobb kéz-
szel kétszeresen vette vissza. Ugyanis, ma már az eddig
is tagosítást ellenző ugynevezett volt urbéres osztály nagy
része, az ezt akadályozó és odábbozni kívánó ügyvivők
kissebbsége, s magoka törvénytörések is ezt oda magya-
rázzák, miszerint a tagosítani kívánók birtoka egész teljes-
ségben, úgy a mint azt A. vagy B. község határán, er-
dőben, szőlőkben a tagosítás alól kivethető, beszáncolt
és eddig is külön használt helyek tevék, az egy harmad-
rész birtokba be nem számíthatók, hanem beszámítható
csak azon fekvő birtok, a mely tagosítás alá bocsáttatik,
a mely összesziesztetik.

Ezen okoskodást és elvet tanusítja a m.-vásárhelyi
kir. ítélő táblának 1872. november 20-án tartott nyil-
vános ülésében b. Vay B. tagosítási ügyében alperes T.
közönsége felebbezése folytán hozott és alsó bírósági itéle-
tet feloldó végzésének következő tétele: „tekintve végre,
hogy a tagosításra jogosító felperesi birtok a mivélési ne-
mek szerint megjelölve nem lévén, a beszámítható birtok
vítás kérdése is meg nem oldható;” az 1858-beli 53. t.
cz. 86-ik §-a nyomán az első bírósági ítélet felol-
datik.

A baj megtörtént, s gondolatom szerint, habár az
idézett §. tételét is ugy lehetértelmezni, a mint a legelől
idézett osztrák §-ok rendelék, hogy t. i. az egész határ-
területen levő birtok — mivélési nemre való tekintet
nélkül — beszámítandó az egy harmadba és a tagosi-
tandó szó nem a tagosítást kívánók birtokára, hanem az
egész határra, mint tagosítás alá vetve, értendő és viendő
igen könnyen adathatott volna emagyarázatis, mely meg-
menthetné országgrészünket a közigazgatás érdekében is a
háttérbe szorítás és ok nélküli költség többszörözésétől,
ha már egyszer az első bíróság ítéletét megsemmisítő
végzés kiadatott, és ez — a mint tudom — jogerőre is

emelkedett s így a százsoros okok miatti elcsüggedés
egy okkal több táplálékot talál: még is szoros kötelesség
vagy megmagyarázni azonnal az idézett szerencsétlen 4-ik
§. tartalmát s kimondani, hogy a tagosítandó szó az
egész határra s nem a tagosítást kívánók birtokára ér-
tendő, hogy tagosításnál az egyharmad birtokrészbe be-
számítandók minden, az illető határok keretében talál-
tató fekvő a tagosítást követelőknek, minden mivélési
nemre való tekintet nélkül, vagy pedig egyáltalában — a
minek már eljött ideje — a tagosítást továbbra semmi
feltevés és birtok menyenyiségtől nem feltételezni, hanem
— a mint Európa többi mivelt és boldog államaiban
már törvény és szokássá vált, t. i. az egész érdekelt §-t,
megsemmisítve, mondja ki a kormány minden községre
nézve a kényszerű tagosítást s mint kimondá a kényszer
köz hely felosztást és közerdők szabályozását,

Itt még e tárgyban megjegyezzük a következőket:
Előre bocsátott iratomban felfejtém, hogy a kor-
mány és nemzet érdekében és ezek tekintélye megóvása
végett kormányunk már valahára hagyjon fel a valódi
szakfűfűk mellőzésével. — Nem az a jó hazafi, a
ki mindenre igent mond, s ki, mert előljárója valamit
leczkél felad, azontul terjeszkedni — tanulmányában és
teendőiben — nem törekszik, nem mer; hanem az, ki
hazája minden szögletét, hazája és nemzetének köz- és
magánjogi viszonyait a priori et a posteriori tudva pa-
rancsoló előljárója, a haza és birodalom tekintélyének
megóvása érdekében, tudományát, tapasztalatait őszintén
és igazán közli, s ha törekvése sikertelen, ha elveivel, ta-
nácsaival ellenkező hamis elvek, rossz tanácsok jutnak ér-
vényre, ha látja, hogy az állam nagy gépezetében oly
rugók működnek, melyek az államot veszéllyel fenyege-
tik, inkább szerényen visszavonulva a politikai tevékeny-
ség teréről: ut prisca gens mortalium paterna rura suis
bovibus arat, népboldogítási eszméinek más irányban, más
körben igyekszik érvényt szerezni.

Kormányunk hazánkat és az egyesekeket illető ko-
molyabb, vagyont, pénzt, fekvőbirtokot, nevelést és köz-
vagyonunkat illető kérdéseknél, a jövő érdekében, ne szor-
ritkozzék csak azok tudományára, kik ma alig egy ket-
ten, körében engedelmes, hivatalos közegek.
(Folyt. köv.)

Mi hír külföldön?

— Spanyolországra nézve ismét rendkívül vált-
ságos napok állottak bé. A legutóbbi hírek szerint, mely
lyeket a hivatalos újság sem czáfol meg, kétségtelennek
látszik, hogy a Spanyol északi sereg nagy vereséget szen-

TÁRCZA.

Décsei János.

Született 1790-ben, † 1855-ben.

Bacsilla Elektől.

Mindég szerettem a temetőt. E hallgatag, néma la-
kók szellemeivel órákig szoktam társalogni, órákig szok-
tam elmulatni a nélkül, hogy csak egy hang is elhagyná
ajkaimat a nélkül, hogy a temető népe csak egy mozdul-
lattal is zavarná néma magányomat: és mégis mily jók
ők! poraikat jelző fejféikről leolvasom rövid élettörténe-
tüket, koruk, születés és haláluk évszámát, s még gyak-
ran polgári viselt dolgaikat is...

Igy jártam a mező-pañiti temetőben. Lépteim ön-
kénytelen a halottak csendes kertjébe vezettek. A beom-
lott sirok, az itt-ott kidőlt fejfék halmaza közt lépdelve,
figyelmemet egy kettős fejféjú sir ragadá meg: a gondo-
lat villám ereje férj és nőt sejtete velem, kik lefutva
földi göröngyös pályájukat, egy közös sir lakóivá lettek,
hogy azt mit e földön oly bajos feltalálni — a nyugal-
mat — ott lellessék fel. Csalódtam! — hogy is van az,
hogy az életben annyszor csalódtunk! — A kettős sir
nem férj és nőt fedez, hanem atyát és gyermeket.

A szeretet és természet köteléke által elválasztha-
talan atya nem élhetvén tul fia halálát, követé őt a bé-
ke hazájába, s mint poraik itt a földön egygyé omoltak
úgy lelkeik örök ölelésben száltak fel a mindenség,
urához.

Tudják olvasóim, ki-e sir?

E sir Décsei János a költő, és fia Décsei-Lajosé.

Mellőzzük az utóbbi, s vessünk egy futó pillanatot
az előbbi életére; ez annival érdekesebb, mert figyel-

münk tárgya hagyott hátra az életben oly nyomokat, me-
lyeket felismerhetni azon mezőn, mely szellemvirágaival
ritkán termi meg az elismerés koszoruját.

Décsei János születet 1790-ben Marosszék Vaja község-
ben, tanulmányait végezve, a papi pályára lépett. E hiva-
tásban látjuk őt, a mező-pañiti helyéhitűek eclésiájában,
hol hosszas éveken, keresztül nemcsak hallgatói osztatlan
bizalmát, tiszteletét nyerte ki, hanem mint költő, mint
bölcsész hátrahagyott műveiben kitörölhetetlen emléket vé-
sett fel az utókor számára, mely őt a jelest tudni is
fogja méltányolni.

Décsei versei közül két kötet ismeretes a sajtó ut-
ján, melyek közül az első Pesten 1825. Petrozai Trattner
Mátyás betűivel jelent meg ezen cím alatt: „Décsei Já-
nos meséi és versei”

A 175 lapra terjedő munka — tekintve az akkori
nyomdai viszonyokat — igen csinos kiállításban része-
sült: azonban ez csak külérték s ezt mellőzve, áttérünk
a könyv belbecsére:

E munka első része a 70. lapig szabadon irt meséket
tartalmaz. Az egészséges humor, a nevetve oktató bölcsesség,
mely e meséken előmlik, megragadja az olvasó figyelmét
s bár tanulva, de sokkal több lelkitápot nyújt, mint a
jelenkor pongyolába öltöztetett sok gescheft terméke, me-
lyek nem a lélek emelésére, hanem az értekek izgatására
szolgálnak.

Igen szép, s említésre méltók: „A három főbb Is-
tenasszonyok” „A fülemile és gomba” „Szekerész Venus”
„A bagoly” „A róza és kertész” „Apellesz” stb., melyek
Phédrus fabuláit jutatták eszünkbe, s bár nem hisszük,
hogy a munka e tekintetben a plagiumok közé soroztas-
sék, kénytelenek vagyunk beismerni, hogy Décsei e téren
igen kegyteljesen részesült musája ajándékaiban.

Tovább lapozgatva Epigrammáit találjuk fel. E rö-
vidre szorított költői szikrák sutorogva pattognak sz

figyelmünk” égboltja alatt, s fényük nem lidércz káprázat
mely csak pillanatra vakítson, hanem Veszttatúz, mely
tisza fényét jótékonyan árasztja szét a gondolkodás vi-
lágában. Így például igen szép kivitelű „A lilium sir-
verse” melyet rövidségénél fogva ide igtatunk:

Éle, mosolyga, kimult: nincs isteni Kloris alakja
A gyönyörű lilium porba tiporva hever.
Ilyen az ifjuság, cziczomája: az angyali szépség.
Hirtelen elhervad; gyenge virág az öröm.
Továbbá igen szép kivitelű „Az irigység sirverse.”
Jámor utas ne siess! itt fekszik az álnok irigység.
Meghalt egy bölcsnek vig nevetése miatt.
Állj meg sirja felett; de ne sirj, ne sohajcs, mivel

ismét

Feltámadván, kezd élni nyögésed után.

Horácza.

Hogy Flakkus musája szerint az igaz nem ijed meg;
Ezt bizonyítja Horacz tette Filippi körül.

Hasonlóan szép kivitelű a „Szivárványhoz” irt kö-

vetkező epigrammája is:
Fényes arany hiutóba jelensz meg cifra szivárvány!
Oh, de nagyon tündér vagy, s mosolyogva kimulsz.
Égi remek! hozd észre világunk kedves alakjait,
Kik téged látván gyorsan enyészni vakok.

Megfelel nevének a „Szépség” című epigram is,
mint kikerekített egész betölti a neki szánt tért:

Tündöklő a szépség, derekára virág van övedzve,
Hajnali láng mosolyog két piros arczatán.
A kecses ifjuság mezején leng, s szüntelen egy-egy
Róza levél leesik mennyei szárnyairól.

Epigrammait Horacz következő mondatával rekeszt-
be: „Scribimus indocti, doctique poemata passim”

vedett. Ezenkívül árulás útján egy várost kerítették kézre. Bevették volna Bilbaot is, a mi annál rosszabb lenne a kormányra és országranzéve, minthogy ez esetben, a trónkövetelő 4 millió font sterlinget fogna kapni, angol pénztözsérektől, és így a báboru ismét sok időre bevégtetlen maradna. Mindezek mutatják — ha ugyan igazak — hogy Serrano nemcsak nem törte meg a karlistákat: de ellenkezőleg, kormánya alatt, naponta erősödnek.

Francziaországban az e hó 1-én végbement választások alkalmával a republicanus jelöltek győztek. Ezek között van a 67 éves ősz republikánus Ledru Rollin is. Az öreg megválasztását, ki 25 év után, ismét a közélet küzdelmes mezejére lépett, különösen az általános választási jog érdekében, igen fontos eseménynek tartják, annnyival inkább, mert választó kerületében, nem csak a monarchisták követtek el mindent megbuktatására, hanem még a konzervatív köztársaságiak is bizalmatlanságot mutattak irányában.

Olaszországban az igazságügyminiszter, hihetőleg a német kormány unszolásai folytán, a Lamarmora féle felleplezések alkalmából, törvényjavaslatot terjesztett be a senatusnak, mely szerint: mind azokra szigorú büntetések szabhatnának, kik hivatalukból történt kilépésük után az előbb rájuk bízott hivatalos okmányokat közrebocsátják és terjesztik, mielőtt a tekintetben engedélyt nyertek volna.

Mi hír tul a Lajtán?

— A mult számunkban említett confessionális törvényjavaslatok ellen a cseh klerikálisok és feudálisok Prágában a mult vasárnap demonstráltak. Előbb, a mint illik, misét tartottak, aztán összegyűltek a kath. casinoba. Szónokolt egy theologiai tanár, egy burkus pap és egy herczeg, Lobkovicz. Ez utóbbi a fiatal csehek modern hussitizmusa ellen rontott. A parlamentben gróf Thnu Leó szállott sikra a confessionális törvényjavaslatok ellen. Hosszas beszédében mondá egyebek között: „midőn 1867-ben Belcredi bukása után a német szabadelvű párt került uralomra, a concordátum ellen minden igaz ok nélkül (?) heves agitacziót fejtettek ki. Ma már senki sem tagadhatja, (?) hogy a concordatum ellen intézett támadások mögött, a hit ellen (!) irányzott támadások rejtőztek. Az egyházat veszélyesnek mondják az államra nézve. Ez annyiban igaz, a mennyiben nem egyezik össze a modern abstract állam eszményével. E modern tudonképen pedig pogány állam ellen az egyház mindig harczolt és pedig mindig győztesen a valódi szabadság (!) javára.” Ezután hosszas historiai szerte kalandozások után oda nyilatkozik, hogy most már a püspökökön a sor, hogy vegyék át a szót a nép nevében szemben az állammal, a hivek követni fogják. Ezek után a „Székelyföld” „Egy papistája” is megkérdendhető: „ki beszél ott az ön székelyekkel?” Különben a confessionális vitára feljegyzett képviselők száma többre szaporodott 50 nél.

Vegyes hírek.

— **Néhai Dósa Elek** boldog emlékü nagy hazánk fia szellem- és bájdus leánya Katinka ma tartja esküvőjét Nagy József orvostudor urral, ev. ref. püspök Nagy Péter szép készütségű fiával. Aldást és boldogságot kívánunk ez új frigyre.

— **„Megjelent Buda-Pesten.”** A sok szögtan tovább fejte Dr. Weisz Józseftől, mely némely eddig megoldatlan föladatokat megoldását tárgyalja. A mi nagyon érdekesnek ígérkezik, pár bepillantás után.

— **Özvegy Fekete Józsefnét,** boldog emlékü városi főbírónk és országos képviselőnk Fekete József nejét, gyermekei s számos rokonai mély fájdalomra, nagy közrészvét mellett tegnap kísérek ki örök nyugalomra.

— **Gróf Gyulai Edelsheim** buda-pesti katonai főparancsnok a mult napokban fogadta a honvéd tisztikar tisztelegését. A fogadtatás igen szívélyes volt, s válaszában azon óhaját hangsúlyozta, hogy a közös hadsereg és honvédség közt fennálló jó egyetértés mennél közelebbre haladna azon utra, melyen oly szépen indult.

— **Adás a vevési-ügyhöz.** A napokban történt, hogy a sicolus elmegyén a havasalji szolgabíróhoz következő panasszával: „Egy szomszéd falusi embernek tegnap egy tehenemet adtam el, azt a vásár összeg lefizetése után magához is hajtotta, de történt, hogy egy más tehenemnek a lába rá mindjárt kitört, s szükségem lévén tehenre a vásár felbontásáért ellenfeletem értesítettem, hanem ő ezt tenni nem akarja, kérem sat.” Így állunk a nép világban, s az igazságszolgáltatás reformjának lassu előrehaladásáért, még is az intézményekben s a közegekben szeretjük keresni a hiányokat. Nevelés ügy valj, mikor jó el felénk is a te szépséges országod? Ifjútann.

Dürüczkölő.

— Már én csak azt vagyok mondandó, hogy **Parádi Kálmán, Császár Károly és Lechner** volt catholicus pap lazánkfiai nagyon szerencsésen emberek.

— En meg ellenkezőleg úgy tudom a dolgot, hogy ezen hazánkfiai az új családi tüzhelynél kedves feleségeik és gyermekeik körében, élvezvén az előtők eddig elé ismeretlen családi örömeiket, igen boldogoknak érzik magukat.

— Itt a földön meglesznek úgy, a hogy, hanem arról biztosíthatom uram bátyámat, hogy a mennyországba el nem juthatnak.

— Engedje meg uramócsém, ha azt mondom, hogy ebben is Tamás vagyok.

— Hogy juthatnának el, a mikor Fogarasi ő méltósága nem akarja teljeséggel mennyországba szóló passzusszaikat vidimázni.

— Egy esetben mégis megígérni kegyeskedett a vidimázást: ha t. i. elhagyva családi tüzhelyöket, melyet alapítottak, visszatérnek az elhagyott akolba.

— Ez azt teszi más szókkal: hogy hagyják oda minden istáp és gyámol nélküi nejeiket, ezeket a derék magyar menyecskéket.

— Nincs különben.

— Aztán még azt mondják, hogy ő méltósága szabadelvű ember.

— Szabadelvű: de nem gavallér. Fiatalabb éveiben udvariasabb lehetett a nők irányában.

Valjon Nagy-Szebenben Patkószegi (Hufnagel) azon indítványa, hogy belügyminister ő nagyméltósága kérését alá vétessék, fog-e szegyet ütni a minister fejébe.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874. márczius 9-én és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő.

I. tanács polg. ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. bíró által.

Rheter J. Rheter Gy. hagyat. e. állam papirok, Brassai mészáros Vocet J. csődtöm. e. fogyasztási adó, Căbunea Joanna Hulpusiu k. e. tulajdonjog, Leonhár J. Horváth M. e. atyaság, Mergler M. Hager M. s t. e. elsőbbségi igény, Bod K. s t. Grünfeld Leib e. haszonbér, Koronkai J. Rideli J. e. vételár, Bunea M. Petru F. e. fők, Schvartz L. Fusz J. e. kártérítés, Kovács J. Drucza A. e. adósság iránti perők.

Csergedi János k. t. r. bíró által.

A szász nemzeti-egyetem Ludiser község e. 151 frt 58 kr, Zsurka Algaftia Juhucz Nicolai e. som. viz. h. Alman József Janki János e. 30 frt 47 kr, Bota József Popernik Mihálye. szerződés teljesítése, Felső Ucsa községe Alsó árpás községe e. som. viz. h. Binea Mátei Binea George hagyatéka e. 60 frt követelés, Juon Gaber s társai Bunea Miklós e. 106 frt, Ádám Bálte és társa Bálte Juon e. som. viz. h. Kádár István Fogarasi Kálmán e. 120 frt, Nanási Samu Opris József e. 17 frt 12 kr; Kovács Benjámin Burező József s társai e. 45 frt, Keresztes István Erdt János e. birtokháborítás, Szikve György s társai Gyenges Kandor e. 19 frt 80 kr, Harda Tódor s t. Száva Gavrilla s társai e. birtokháborítás Motora Basil Morariu Geraszim e. birtokháborítás iránti perők.

Dr. Endes Gábor k. t. r. bíró által.

Thebán György Thebán Nicolai e. közösség felbontása, Tele Veronika s társai Lazavucz Gligor e. tulajdonjog, Sipos Lászlóné Koráh Andrásné e. szolgalmijog, Simon Jánosné s társai Váradt Elek s t. e. 1000 frt, Jakabos Simonné Zsich Márton s t. ellen 225 frt vételár, Benke Ferencz Fülöp Istváné e. tulajdonjog, Lutsch és Vagner kereskedő cég Keller János Kaiser e. 1358 frt, Nagy Bálintné Ujvárosi József ellen 90 frt 50 kr iránti perők.

Décsi Farkas k. t. r. bíró által.

Özy. Szabó Istvánné s t. özy. Szőgyéniju Lőrincz e. 854 darab arany 1060 frt és 114 frt, Sámson Simon Barb Dumitru e. felhívás, Jancsó Tamás Márton István e. urb. kárpot. kiutalása, Ifj. Székely István s társai Gr. Mikó Kata e. urb. kárpot kiutalása, Konnert József Balog Ferencz e. 200 frt váltó pere, Friedmann Márton gr. András László e. urb. kárp. kiutal. B. Bruchenthal Armin hagyatéka a Márlin Rezső csődtömege e. 3500 frt, Goll és társai Maurer Béla és az erd. r. cath. ösztöndíj-alap gr. Toldi Lajos örökössei e. urb. kárp. kiutalása, Simon István gr. Nemes Ferencz e. urb. kárp. kiutalása, Goll és társai Ribiczey Antal s társai e. urb. kárp. kiutalása, B. Polniz Lajos Simkerek Miklós s társai ellen 100 frt Bukuresti János Pávai Sándor hagyatéka és Pávai Sándorné e. 20 frt iránti perők.

Pogány Károly k. t. r. bíró által.

Deés város polgármestere Roth Pál id. Vékony Ferencz e. 300 frt, Nagy-Kendi Máté János Máté György e. birtokháborítás, ny.-szeredai Köllöntke József Borsos Lajos ellen hátralék vásár összeg, Algyógyi Bota Nicolai Smuk Salamon e. szerződvény teljesítése, Láng Ignác n.-enyedi Löbel Mózes e. kártérítés, Szász Ármái Rozmann Szleim Marezián Juon és Niregán Alaxa e. kártérítés, Kozma Theodor Opris Péter e. adósság törlesztése iránti perők.

II. Tanács polgári ügyekben.

Sándor János k. t. r. bíró által.

Bíró Pál Csutak Elek e. birtokháborítás, Ugyanannak az e. birtokháborítás, Bíró Ferencz Somson Abraham e. 75 frt, Máln Mihaila Szenpéter István e. 451 frt, Ercsei Miklós Bín Saxou e. 16 frt 94 kr, Marosán Pántilimon Pásztai Dénes e. 74 frt, Veisz József Trubheve Vaszilika e. 12 frt, Motoska Mihaila Krisán Dumirru e. osztályrész, Jánku Jánosnak Munzath Albert e. 420 frt, Polik Kata Iszpász Toma e. egy jószág kiürítése, Harsán Dokitza Harsán Juon ellen fekvőségek, Koszta Juon s társai Moldován Isaia ellen 367 frt 50 kr iránti perők.

Pipos Péter k. t. r. bíró által.

Chaji Berger Noé Mihályné Ganea Nisztor s t. e. igénypere, Aniska Nicolau Albu Nicolau Albu s t. ellen igénypere, Gyertyánffy Ede csődügye, Ugyanaz e. csődügye, Szabó Ádám Máté József e. adósság, Nagy Ambros s t. e. igénypere, Ifj. Sebestyén Sándor Sebestyén Samu e. adósság, Petri József és neje Páldiák Sándor és neje e. 328 frt 30 kr, Drotlef Domokosné Kinda Péter s társai e. 63 frt, Vizi Márton Spir János s t. e. igény iránti perők.

Petri Ádám k. t. r. bíró által.

Bajka József Deutsch Ignác hagyatéka e. perujítás 600 frt, Bothos Tódor Vessely Leonhár e. fekvőségek, Tóth Ferencz Kociuba János e. 20 frt fuvarbér, Benkő József Fekete János e. 30 frt 21 kr ügyv. munkadíj, Kir. kinostár Pap Jelentye s t. e. kártérítés, Abraham Mihály Goga Nekita s t. e. kártérítés iránti perők.

Szolga Miklós k. t. r. bíró által.

Szentes Gábor Ferenczi János e. számadás, Séra Borbára Fehér Jánosné e. som. viz. hely. Czintos János s t. Márkó József s társai e. 30 frt, Mátis András Bölöni György e. 5 frt, Cseh Ferencz Csoma Károly e. 19 frt, Petchi Dániel Demján János e. 21 frt, Ötvös István Ferrári Ernő ellen 80 frt, Ulman Károly s társa gr. Vass Ádám és neje e. 7000 frt urb. kötvény iránti perők.

III. Tanács bünygyekben.

Nagy Samu k. t. r. bíró által.

Valósi Simeon sulyos testisértés, Veress Anna testisértés, Tischer Jakab testisértés, Krizbai Lajos s t. becsületsértés, Szarvas András s t. testibiztonság, Popa Simon s társai testibiztonság, Czecz Juon s t. tulajdonbiztonság, Paul Logyin testibiztonság iránti bünygyök.

Vajda Simon k. t. r. bíró által.

Kozár Vaszie s társai nehéz testisértés, Turk Juon nehéz testisértés, Grigutza Pável tolvajság, Petrik Vasznilie nehéz testisértés, Id. Lőte Józsefné csalás, Thille Juon vallás háborítás, Botya Juon csalás, Fürst Herman s t. csalás iránti bünygyök.

Popovics Servián k. t. r. b. által.

Gagri anika életbiztonság, Orosz Ágnes lopás, Rádn Dumitru nyilvános erőszakoskodás, Roth Joachim becsületsértés, Vajinka Mária testi biztonság, Niculicza Ivuska testi biztonság, Chirtof Josifa tetleges bantalmazás, Csutak Péter és Veress Ádám nyilvános erőszakoskodás, Krenzeloff tolvajság, Florea Nicolai s t. testisértés, Hadnagy Ferencz s több társai tolvajság, id. és ifj. Szántó Pál nyilvános erőszakoskodás, Fosztó Jánosné becsületsértés, Kakaradzu Alexa idegen tulajdon gonoszságból rongálása, Ungur Simon s t. becsületsértés, Ádám Pacau vagyons biztonság, Dobrin Theodor bantalmazás, Hobián Juon becsületsértés, Nagy Áron megkísértett gyilkosság, Tornai Ignác orgvilkosság iránti bünygyök.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Marián Anna életbiztonság, Modorceza Jakab becsületsértés, Kosztandin Nicolai s t. tolvajság, Mikla Nicolai testisértés, Prezmeranu Florea közintézetek elleni kihágás, Pál Péter sulyos testisértés, Sarnoczky János becsületsértés, Savaille Márta s t. becsületsértés, Lázár Izák Borpeanu testisértés, Morár Mitru tolvajság és gyújtás, Olteanu Kosztandin emberölés, Kindea Petru s t. tolvajság, Rosa Alexe testisértés, Sabu Mária becsületsértés, Szabó István s t. testisértés, Gruber Samu testisértés, Boldinger Anna becsületsértés, Ferenczi Rósa s t. becsületsértés, Pálffy Mózes becsületsértés iránti bünygyök.

